

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 30 listopada 2015 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Z-ca Przewodniczącego GKO:</i>	Wojciech Robaczyński
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Kasica (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk-Fedorowicz
Protokolant:		Anna Jedlińska

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Pawła Laudańskiego**,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2015 r. odwołania Obwinionego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 14 sierpnia 2015 r., sygn. akt: DB-0965/58/15, w zakresie, w którym uznano Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych w (...) - winnym popełnienia:

1. (cytat z sentencji orzeczenia pkt 2) „czynu z art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 168), polegającego na niedokonaniu w terminie określonym w umowie Nr (...) z dnia 24 czerwca 2014r. wraz z aneksem nr 1 z dnia 10.09.2014r (do dnia 15.01.2015r.) zwrotu niewykorzystanej dotacji celowej otrzymanej z budżetu Miasta (...) w 2014 roku w kwocie 900.000 zł z przeznaczeniem na elewacje budynków podlegających zarządowi MZBM w (...), w należnej wysokości 10.034,52 zł (3.698,35 zł + 6.336,17 zł), co stanowiło naruszenie przepisów art. 252 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i 5, art. 250 ustawy z dnia 27.08.2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm., a od dnia 05.08.2013r. j.t. Dz. U.

z 2013r. poz. 885 ze zm.). Kwoty te zwrócono do Urzędu Miejskiego w (...) w dniach 06.02.2015 r. (3.698,35 zł) i 19.02.2015r. (6.336,17 zł).”

2. (cytat z sentencji orzeczenia pkt 3) „popelnienia czynów z art. 18 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 168), polegających na wykazaniu w sprawozdaniach Rb-30S za okres od 01.01.2014 r. do 30.09.2014r. danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej co stanowiło naruszenie przepisów § 5 pkt 1, § 6 ust. 1 pkt 1 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. z 2014r. poz. 119).”

oraz odstąpiono od wymierzenia kary Obwinionemu i obciążono kosztami postępowania,

- 1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) – zwanej dalej ustawą, uchyla zaskarżone orzeczenie w zaskarżonym zakresie i w tym zakresie na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy umarza postępowanie w sprawie,**
- 2. na podstawie art. 167 ust. 2 ustawy koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu, dalej zwana także „RKO”:

1. na podstawie art. 78 ust. 3 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy, uniewinniła (...) od zarzutu popelnienia czynu określonego w art. 9 pkt 1 ustawy, polegającego na wydatkowaniu środków dotacji celowej przekazanej z budżetu miasta dla Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych w (...), dalej „MZBM w (...)”, w roku 2014, niezgodnie z jej przeznaczeniem określonym w § 1 umowy dotacji z 24 czerwca 2014 r. poprzez ujęcie w tym rozliczeniu wydatków poniesionych w 2011 r. na podstawie faktury

Sygn. akt BDF1.4800.130.2015

- nr FV- 16/07/2011 na kwotę 7.946,17 zł (brutto 8.610,00 zł.) za wykonanie dokumentacji projektowo- kosztorysowej na remont, docieplenie i kolorystykę budynku przy ul. (...),
2. uznała (...) winnym popełnienia czynu, określonego w art. 9 pkt 3 ustawy, polegającego na niedokonaniu w terminie, określonym w umowie o udzielenie dotacji w kwocie 900.000 zł, do 15 stycznia 2015 r. zwrotu kwoty 10.034,52 zł (3.698,35 + 6.336,17 zł.), stanowiącej niewykorzystaną dotację celową, otrzymaną z Urzędu Miasta (...) w 2014 r. na elewację budynków podlegających zarządowi MZBM w (...). Działaniem tym naruszone zostały art. 262 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i ust. 5 oraz art. 250 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Kwoty te zwrócono do Urzędu Miejskiego w (...) 5 lutego 2015 r. – 3.698,35 zł i 19 lutego 2015 r. – 6.336,17 zł,
 3. uznała (...) winnym popełnienia czynu określonego w art. 18 pkt 2 ustawy, polegającego na wykazaniu w sprawozdaniach Rb-30S za okres od 1 stycznia 2014 r. do 30 września 2014 r. danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej, co stanowiło naruszenie przepisów w § 5 pkt 1, § 6 ust. 1 pkt 1 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej.

Na podstawie art. 36 ustawy, za czyny wymienione w pkt 2 i 3 Regionalna Komisja Orzekająca odstąpiła od wymierzenia Obwinionemu kary i obciążyła go kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł.

Wniosek o ukaranie karą upomnienia Obwinionego (...) pełniącego, w czasie naruszenia dyscypliny finansów publicznych, funkcje Dyrektora MZBM w (...), złożył Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwy w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu, dalej zwany „Zastępcą Rzecznika”.

Podstawą przeprowadzonego w tej sprawie postępowania przez Zastępcę Rzecznika było zawiadomienie z 16 marca 2015 r. o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych w MZBM w (...), złożone przez Prezydenta Miasta (...). W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego do Zastępcy Rzecznika wpłynęły dwa pisma zawierające wyjaśnienia, złożone przez Obwinionego, noszące daty 3 czerwca 2015 r. i 8 czerwca 2015 r. Z pism tych wynika, że wystąpienie pokontrolne Prezydenta Miasta (...) Obwiniony otrzymał 12 marca 2015 r. z terminem złożenia informacji o sposobie realizacji wniosków pokontrolnych do 14 kwietnia 2015 r. Tymczasem 17 marca 2015 r. Prezydent Miasta (...) wypowiedział Obwinionemu umowę o pracę, a od 18 marca 2015 r. udzielił Obwinionemu urlopu i zwolnił

Obwinionego ze świadczenia pracy. Obwiniony stwierdza, że jego wyjaśnienia będą merytorycznie niepełne z racji braku dostępu do niektórych dokumentów.

RKO ustaliła, że stan prawny obowiązujący w czasie orzekania jest taki sam jak w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 9 pkt 1 ustawy, Komisja Orzekająca I instancji stwierdziła, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych było i jest wydatkowanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację. W sporządzonym przez MZBM w (...) 13 stycznia 2015 r. „Rozliczeniu rzeczowo-finansowym wykorzystania dotacji celowej na elewację budynków”, przy ul. (...), kontrolujący z Urzędu Miejskiego w (...), stwierdzili zawyżenie kosztów remontów pokrytych ze środków dotacji o kwotę 3.698,35 zł (wykazano 5.334,66 zł winno być 1.636,31 zł), a przy ul. (...), zawyżono kwotę rozliczonej dotacji o kwotę 6.336,17 zł, zaliczając do rozliczenia fakturę 16/07/2011r. z 8 lipca 2011 r., obejmującą koszt wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej na remont, docieplenie i kolorystykę budynku. Rozliczenie to podpisał Obwiniony i główna księgowa jednostki. Z wyjaśnień Obwinionego wynika, że dokumentacja projektowo-kosztorysowa, faktycznie została sporządzona w 2011 r. i koszty jej wykonania zostały poniesione w 2011 r., ale były brane pod uwagę i akceptowane przez Urząd Miejski we wcześniejszych rozliczeniach dotacji. Komisja Orzekająca I instancji wskazała, że w aneksie nr 1 z dnia 10 września 2014 r., którym między innymi zwiększono kwotę dotacji z 400.000 zł do 900.000 zł, zawarto wyraźnie stwierdzenie, że przewidywane prace remontowe konieczne do wykonania z powodu prac związanych z remontem elewacji budynków obejmują m. in. opracowanie dokumentacji projektowej, uzyskanie uzgodnień i zezwoleń. Mając to na uwadze Komisja Orzekająca I instancji uznała, że Obwiniony miał prawo przypuszczać, że rozliczenie tej dotacji może obejmować wydatki na opracowanie dokumentacji, pomimo tego, że poniesiono je przed podpisaniem umowy. W ocenie Komisji Orzekającej I instancji, Obwiniony nie popełnił zarzucanego czynu. RKO stwierdziła brak podstaw do przypisania Obwinionemu winy za ten czyn i orzekła o jego uniewinnieniu.

Jak wynika z uzasadnienia orzeczenia, Komisja Orzekająca I instancji podzieliła ocenę Zastępcy Rzecznika, że w MZBM w (...), w wyniku nieprawidłowo zakwalifikowanych wydatków na remont budynków doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 9 pkt 3 ustawy, polegającego na niezgodnym z terminem wskazanym w § 3 ust. 2 umowy na udzielenie dotacji (określonym na podstawie art. 250 ust. 3 ustawy o

finansach publicznych), zwrotem niewykorzystanej dotacji w terminie do 15 stycznia 2015 r., w wysokości 10.034,52 zł – w tym: 6.336,17 zł, od której Komisja Orzekająca I instancji uniewinniła Obwinionego od zarzucanego czynu określonego w art. 9 pkt 1 ustawy oraz 3.698,35 zł, które Komisja Orzekająca I instancji uznała za kwotę nieprawidłowo zaliczoną do rozliczenia kosztów remontu ze środków dotacji. Kwoty niezwróconych dotacji zostały przekazane do Urzędu Miasta w (...) przez MZBM w dniach 6 lutego 2015 r. - 3.698,35 zł i 19 lutego 2015 r. - 6.336,17 zł. Odsetki od zaległości z tego tytułu zostały uregulowane przez Obwinionego. Komisja Orzekająca I instancji uznała, że *„okoliczności w jakich doszło do tego naruszenia nie dały Komisji podstaw do uniewinnienia. Obwiniony miał możliwość innego zachowania się, bowiem konieczność terminowego rozliczenia i terminowego zwrotu otrzymanej w nadmiernej wysokości dotacji z budżety państwa zostały zapisane we wskazanej umowie zawartej w dniu 24.06.2014 r., którą Obwiniony podpisał. Biorąc pod uwagę wysokość kwoty zwróconej po terminie, jak i fakt zapłaty przez Obwinionego odsetek od tej kwoty, Komisja postanowiła odstąpić od wymierzenia kary za ten czyn.”*

W odniesieniu do zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 18 pkt 2 ustawy, polegającego na wykazaniu w sprawozdaniu Rb-30S za okres 1 stycznia 2014 r. do 30 września 2014 r., danych niewynikających z ewidencji księgowej, Komisja Orzekająca I instancji przypisała odpowiedzialność Obwinionemu. W trakcie kontroli Urzędu Miejskiego 22 stycznia 2015 r. została sporządzona korekta przedmiotowego sprawozdania poprzez korektę danych w pozycji „Planu finansowego zakładu budżetowego na rok 2014r.” - po zmianach, której to korekty nie uwzględniono w pierwotnym terminie sporządzenia sprawozdania, tj. 10 października 2014 r. W uzasadnieniu Komisja Orzekająca I instancji, wskazując na § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej, stwierdziła, że sprawozdania jednostkowe Rb-30S są sporządzane, przez kierownika jednostki sporządzającej to sprawozdanie, na podstawie ksiąg rachunkowych lub ewidencji księgowej danej jednostki. W świetle powyższych przepisów bez znaczenia zdaniem Komisji Orzekającej I instancji pozostają wyjaśnienia Obwinionego, iż osobiście nie sporządzał sprawozdania, a obowiązki i odpowiedzialność w zakresie rachunkowości przekazał Głównej Księgowej. Zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy, odpowiedzialności podlegają kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, a zatem Obwiniony, jako osoba spełniająca przesłanki określone w wymienionych przepisach jest odpowiedzialny za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W ocenie Komisji Orzekającej I instancji, w przedmiotowej sprawie popełniony czyn nie skutkuje wymierną szkodą materialną, ale naraża

na uszczerbek zaufanie do dokumentów publicznych. W uzasadnieniu Komisja Orzekająca I instancji wskazała, że Obwiniony działał bez zachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach i chociaż nie miał bezpośredniego zamiaru popełnienia zarzucanych czynów, to możliwość ich popełnienia mógł przewidzieć. Komisja Orzekająca I instancji uznała, że Obwinionemu, który mając, obiektywnie rzecz biorąc, możliwość zgodnego z prawem zachowania się można przypisać odpowiedzialność za czyn określony w art. 18 pkt 2 ustawy. Ostatecznie Komisja Orzekająca I instancji postanowiła odstąpić od wymierzenia Obwinionemu kary.

Pismem z dnia 10 września 2015 r. Obwiniony (...) złożył odwołanie do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

Podniósł w nim, że w wyniku kompleksowej kontroli przeprowadzonej przez zespół kontrolny Wydziału Spraw Społecznych i Mieszkaniowych Urzędu Miejskiego w (...), Prezydent Miasta (...) 16 marca 2015 r. zawiadomił Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych w MZBM w (...), w którym Obwiniony pełnił funkcje Dyrektora. W dniu 17 marca 2015 r. Prezydent Miasta (...) wypowiedział Obwinionemu umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia i zwolnił Obwinionego ze świadczenia pracy. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę były wyniki przedmiotowej kontroli. Zdaniem Obwinionego, wypowiedzenie umowy o pracę uniemożliwiło mu dostęp do dokumentów i oświadczeń pracowników, co uniemożliwiło skuteczną obronę w postępowaniu przed RKO.

Odnosząc się do sprawy nieterminowego zwrotu dotacji Obwiniony wskazał, że kwota niewykorzystanej dotacji ustalona przed kontrolą Urzędu Miejskiego została zwrócona w ustawowym terminie (14 stycznia 2015 r.) a przed złożeniem rozliczenia było ono akceptowane przez pracowników Wydziału Spraw Społecznych i Mieszkaniowych Urzędu Miejskiego w (...). Po raz drugi rozliczenie to zostało weryfikowane w trakcie kontroli kompleksowej i wówczas *„znaleziono nieprawidłowości tej samej natury, które rok i dwa lata wcześniej nie były kwestionowane, a rozliczenia wówczas były akceptowane”*. Pomimo tych rozbieżności MZBM w (...) zwrócił 6 lutego 2015 r. i 19 lutego 2015 r. do budżetu Miasta sporne kwoty, a odsetki Obwiniony zapłacił z własnych środków. Mając na uwadze powyższe Obwiniony wskazał, że jego zdaniem nie zostały uszczuplone finanse Miasta (...) ani budżet MZBM w (...), więc Komisja Orzekająca I instancji winna zastosować art. 28

ustawy, a istniejące wątpliwości co do poprawności sporządzonego rozliczenia wykorzystania dotacji, rozstrzygnąć stosownie do art. 76 ust. 3 ustawy, na jego korzyść.

Odnosząc się w odwołaniu do nieprawidłowego sporządzenia sprawozdania Rb-30S za 3 kwartał 2014 r. Obwiniony, powołując się na fakt, iż było to sprawozdanie śródroczne, stwierdził, że była to techniczna pomyłka pracownika działu księgowości, „została sprostowana i nie spowodowała jakichkolwiek skutków finansowych, ani skutków innego rodzaju.” Obwiniony uznał swoją odpowiedzialność w świetle art. 18 pkt 2 ustawy, ale wniósł o wzięcie pod uwagę, że w tym przypadku nie było żadnego stopnia szkodliwości.

W podsumowaniu odwołania Obwiniony wniósł, o wydanie orzeczenia o uniewinnieniu.

Rozpoznając odwołanie Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, dalej zwana „Główną Komisją Orzekającą” lub „GKO”, stwierdziła, co następuje.

Komisja Orzekająca I instancji prawidłowo uznała, że zostały wypełnione znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 9 pkt 3 ustawy, polegające na niedokonaniu w terminie zwrotu dotacji w należytej wysokości. GKO na podstawie akt sprawy stwierdza, że Obwiniony złożył w terminie (14 stycznia 2015 r.) rozliczenie wykorzystanych dotacji pobranych w roku 2014 i w tym terminie przekazał na rachunek budżetu Miasta (...) niewykorzystaną kwotę, jednakże zwrot ten nastąpił w nienależytej wysokości (dowód: protokół kontroli MZBM w (...) przeprowadzonej przez Urząd Miasta karta 37 I tomu akt). Podnoszone przez (...) okoliczności, że nieprawidłowości tej samej natury nie były wcześniej kwestionowane, nie zmienia faktu, że doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, ani nie uzasadniają uniewinnienia Obwinionego. Obwiniony – wieloletni kierownik jednostki sektora finansów publicznych – nie powinien przedstawiać do rozliczenia zawyżonych kosztów remontów pokrytych ze środków dotacji, czy też zaliczać do rozliczenia faktury wystawionej kilka lat przed zawarciem umowy dotacyjnej. Nie można jednak nie uwzględnić zapisów tej umowy oraz niekwestionowania wcześniej przez dotującego rozliczania takich kosztów. Istotne jest także to, że różnica między faktycznie należną kwotą zwrotu a dokonaną kwotą zwrotu została zwrócona do budżetu jednostki samorządu terytorialnego jeszcze w trakcie kontroli MZBM w (...), tj. 6 lutego 2015 r. – kwota - 3.698,35 zł i 19 lutego 2015 r. – kwota - 6.336,17 zł, natomiast odsetki od wskazanych zaległości uregulował Obwiniony z własnych środków,

Uwzględniając powyższe, w tym w pewnym sensie przyczynienie się dotującego do zaistniałej sytuacji, GKO uznała, że stopień szkodliwości popełnionego przez Obwinionego naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest znikomy.

W odniesieniu do naruszenia określonego w art. 18 pkt 2 ustawy, polegającego na wykazaniu w sprawozdaniu RB-30S za okres od 1 stycznia 2014 r. do 30 września 2014 r. z wykonania planów finansowych samorządowych zakładów budżetowych, danych w zakresie wykonania planu finansowego niewynikających z ewidencji księgowej. Ustalono, że w § 0970 – „wpływy z różnych dochodów” wykazano kwotę 885.724,19 zł, a wynikająca z ewidencji księgowej kwota wynosiła 890.524,09 zł, różnica w kwocie 4.799,90 zł stanowiła niezgodność danych sprawozdania z ewidencją księgową. O powyższą kwotę sprawozdanie RB-30S za trzeci kwartał zostało skorygowane przez MZBM w trakcie kontroli kompleksowej Urzędu Miejskiego w (...) z tym, że w korekcie sporządzonej 22 stycznia 2015 r. w pozycji plan w przeciwieństwie do sprawozdania sporządzonego 10 października 2014 r. podano dane przed zmianą planu finansowego z dnia 30.09.2014 r. GKO, podobnie jak Komisja Orzekająca I instancji, nie podziela argumentów Obwinionego, iż - powierzając obowiązki w zakresie rachunkowości - uwolnił się od odpowiedzialności za nieprawidłowo sporządzone sprawozdanie. Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej, sprawozdania jednostkowe Rb-30S są sporządzane przez kierownika jednostki sporządzającej takie sprawozdanie na podstawie ksiąg rachunkowych lub ewidencji księgowej danej jednostki. Odpowiedzialności tej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 podlegają kierownicy jednostek sektora finansów publicznych i w przypadku sprawozdawczości nie mogą tej odpowiedzialności przenieść na podległych pracowników, którzy przygotowywali projekt sprawozdania, bo brak ku temu stosownego zapisu ustawy. Utrwalone w tym zakresie orzecznictwo GKO i sądów administracyjnych uznaje ten rodzaj odpowiedzialności za szczególny. Wykazywanie danych w sprawozdaniach budżetowych jest okolicznością nierozzerwalnie związaną z faktem przedstawiania danych w nim zawartych na zewnątrz jednostki. Przekazywanie sprawozdania zaliczyć należy do czynności z zakresu reprezentacji jednostki, której to czynności nie można skutecznie przekazać innemu pracownikowi (por. wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2010 r. sygn. akt V SA/Wa 103/10). W odwołaniu od orzeczenia Obwiniony wyjaśniał, że popełniony błąd polegający na nieprawidłowym wykazaniu w sprawozdaniu Rb-30S za 3 kwartały 2014 r. Planu finansowego na rok 2014 przed korektą, było zwykłym *błędem technicznym* pracownika przygotowującego

Sygn. akt BDF1.4800.130.2015

sprawozdanie. Sprawozdanie to za rok 2014 zostało sporządzone i przekazane na podstawie prawidłowych danych. Główna Komisja Orzekająca podkreśla, że sprawozdawczość budżetowa jest ważnym elementem i źródłem informacji służących do planowania działań jednostek budżetowych, a docelowo budżetu Państwa. Stąd ustawodawca przeważa tak dużą wagę do poprawnego sporządzania tych sprawozdań. W przedmiotowej sprawie popełniony czyn nie skutkuje, co prawda, wymierna szkodą materialną, ale może wprowadzać w błąd. Mając na uwadze powyższe nie ma podstaw do uniewinnienia Obwinionego.

GKO podkreśla, że każde naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest szkodliwe dla finansów publicznych. Przyjmuje się jednak, stosownie do art. 28 ustawy, że pomimo iż popełniono naruszenie, jego sprawca nie powinien ponosić odpowiedzialności gdy stopień szkodliwości dla ładu finansów publicznych jest znikomy. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z taką sytuacją. Obwiniony niewątpliwie naruszył dyscyplinę finansów publicznych określoną w art. 18 pkt 2 ustawy. Oceniając jednak stopień szkodliwości tego konkretnego przypadku GKO uznała, że waga, sposób i okoliczności naruszenia, a także skutki naruszenia wskazują na możliwość zastosowania wobec Obwinionego przepisów art. 28 ustawy. Kwota niezgodnych z ewidencją danych w zakresie wykonania planu finansowego na dzień 30.09.2014 dotyczyła jednego § 0970 i wartościowo stanowiła 0,5% tej pozycji oraz 0,02% wszystkich przychodów prawidłowo sporządzonego sprawozdania skorygowanego 22 stycznia 2015 r. GKO uznała, za uzasadnione, że nieprawidłowo wykazany plan finansowy w skorygowanym 22 stycznia 2015 r. sprawozdaniu było tak jak wyjaśniał Obwiniony „techniczną pomyłką” ponieważ w sprawozdaniu złożonym 10 października 2014 r. plan finansowy wykazano poprawnie zgodnie z planem po korektach. GKO zwraca również uwagę, że nieprawidłowo wykazany plan finansowy w skorygowanym w styczniu sprawozdaniu za trzeci kwartał ma wartość informacji „historycznej” bowiem w styczniu 2015 r., sporządzono sprawozdanie Rb-30S za IV kwartał 2014 r. które to sprawozdanie „skonsumowało” wartości wykazane w III kwartale 2014r.

Mając powyższe na uwadze GKO orzekła, jak w sentencji.